

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Karp

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w L. z dnia 17 kwietnia 2002 roku w sprawie (...) opatrzony klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy w L. wydaną w sprawie (...) 13 lutego 2006 roku na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. w stosunku do dłużnika M. G. w części zasądzonej odsetki umowne od kwoty 7246 (siedem tysięcy dwieście czterdzieści sześć) zł za okres od dnia 20 lutego 2006 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku w wysokości przekraczającej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym i od kwoty 7246 (siedem tysięcy dwieście czterdzieści sześć) zł za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku w wysokości przekraczającej dwukrotność wysokości odsetek ustawowych (odsetek maksymalnych zgodnie z art. 359§2⁽¹⁾ kc),

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 3617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(...)

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł o pozbawienie, w całości, wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 kwietnia 2002 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Lubinie w sprawie (...), opatrzonego klauzulą wykonalności 13 lutego 2006 r. pod sygnaturą (...) Sądu Rejonowego w Lubinie, na rzecz wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w stosunku do dłużnika M. G. oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że podnosi zarzut przedawnienia i stwierdził, że wierzyciel nie podejmował od dnia 13.02.2006r. w stosunku do dłużnika żadnych czynności przed organem uprawnionym do egzekwowania roszczeń, a zatem w przedmiotowej sprawie nie doszło do przerwania biegu przedawnienia. Od chwili nadania przedmiotowemu tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności w dniu 16.02.2006 r. do chwili obecnej minęło ponad 10 lat, co uzasadnia przyjęcie, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem przedawniło się w dniu 17.02.2016 r. Ponadto wskazał, że zaskarżony nakaz zapłaty narusza przepisy prawa w części zasądzonej odsetki od kwoty 7.246,00 zł za okres od dnia 20.06.2006 r. do dnia 31.12.2015 r. w wysokości przekraczającej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym (odsetki maksymalne). Ponadto w zakresie

odsetek od kwoty 7.246,00 zł za okres od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty, w wysokości przekraczającej dwukrotność wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne).

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że zarzut przedawnienia jest chybiony. Nakaz zapłaty wydano w dniu 12.05.2003r. ale wierzyciel podjął szereg czynności, które przerwały bieg przedawnienia. Pozwana stwierdziła, że nie zgadza się z zarzutami powoda dotyczącymi prawomocnie zasądzonych odsetek i podkreśliła, że w myśl przepisu art. 840 k.p.c. powództwo jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem, i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 tego przepisu.

Powód powołał się na drugą z podstaw, nie dostrzegając przy tym, że w powództwie przeciw egzekucyjnym nie może kwestionować wysokości odsetek zasądzonych tytułem wykonawczym.

Tego rodzaju zarzuty nie mieszczą się w żadnej z podstaw z art. 840 k.c. Powództwo opozycyjne, oparte na przepisie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. jest dopuszczalne, ale tylko wtedy, gdy nie zachodzą przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny.

Powód następnie dokonał zmiany żądania ewentualnego, na wypadek nieuwzględnienia żądania głównego, zawartego w pozwie i wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie, w postępowaniu upominawczym dnia 17 kwietnia 2002 r. sygn. akt (...), opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 13 lutego 2006 r. (...) Sądu Rejonowego w L., na rzecz wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w stosunku do dłużnika M. G., w części zasadzającej odsetki umowne od kwoty 7246 zł za okres od dnia 20.02.2006 r. do dnia 31.12.2015 r. w wysokości przekraczającej czterokrotność wysokości kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym (odsetki maksymalne) oraz od kwoty 7246 zł od dnia 31.01.2016 r. w wysokości przekraczającej dwukrotność odsetek ustawowych (odsetek maksymalnych zgodnie z art. 359 § 2⁽¹⁾ kc) oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Odnosząc się do zmiany powództwa strona pozwana oświadczyła, że jej stanowisko pozostaje niezmienione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Sprawa dotyczy tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie. Jest to nakaz zapłaty z 17 kwietnia 2002 roku, wydany w sprawie (...), któremu postanowieniem z dnia 13 lutego 2006 roku Sąd ten nadał klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Sąd w Lublinie przekazał sprawę o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności do Sądu Rejonowego w Kłodzku wskazując art. 843 par. 1 k.p.c. albowiem na rozprawie 6 marca 2018 roku powód M. G. przyznał, że toczy się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego w K..

Tytuł wykonawczy dotyczy pozwanych M. G. i J. G., którym nakazano by zapłacili solidarnie kwotę 7246 zł z 40 % odsetkami w stosunku rocznym od kwoty 4169, 75 zł od dnia 29 marca 2002 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 3076, 25 zł od dnia 29 marca 2002 roku do dnia zapłaty.

/ bezsporne/

Po wydaniu tytułu pierwotny wierzyciel S. S. w G., złożyła wniosek do Komornika w L. o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikom solidarnym, w tym M. G.. Wniosek został złożony 26 czerwca 2002 roku. Postanowieniem z 5 marca 2005 roku Komornik Sądu w L. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: wniosek K- 55, postanowienie K- 58

Pozwana A. po uzyskaniu klauzuli wykonalności na swoją rzecz wniosła do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Z. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko M. G.. Wniosek został złożony 27 sierpnia 2008 roku. Postanowieniem z 21 grudnia 2010 roku Komornik przy Sądzie rejonowym w Z. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: wniosek K- 65, postanowienie K- 68

Pozwana A. ponownie wniosła do Komornika przy Sądzie Rejonowym w K. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko M. G.. Wniosek został złożony 29 listopada 2013 roku. Postanowieniem z 10 października 2014 roku Komornik przy Sądzie Rejonowym w K. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji

Dowód: wniosek K- 70, postanowienie K- 74

Pozwana A. po raz kolejny wniosła do Komornika przy Sądzie Rejonowym w K. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko M. G.. Wniosek został złożony 19 maja 2017 roku. Postanowieniem z 27 sierpnia 2018 roku Komornik przy Sądzie Rejonowym w K. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód:

wniosek K- 80,

postanowienie K- 43 akt egzekucyjnych (...) dołączonych do akt sprawy

Zgodnie z przepisem art. 840 k.p.c. i poglądami komentatorów oraz orzecznictwa, powództwo jest w części uzasadnione.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2018 r. III CZP 107/17, Sąd ten wskazał: „Zmiana stanu prawnego jest zdarzeniem, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdy spowodowała, że zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w części lub całości wygasło albo nie może być egzekwowane. „

W orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 sierpnia 2018 r. V A Ca 611/17, wskazano;” Zmiana stanu prawnego jest zdarzeniem, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c., gdy powoduje, że zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w części lub całości wygasło. „ LEX nr 2544015.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne. Zdarzenie, na którym dłużnik może oprzeć powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności musi nastąpić po zamknięciu rozprawy.

Sprawa pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności odnosi się także do odsetek od należności głównej przekraczających odsetki maksymalne. Zgodnie z treścią art. 359 § 1k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. W myśl art. 359 § 2¹ k.c. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym w okresie od dnia 20 lutego 2006 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1316), a w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. nie może przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1830). Zarówno wprowadzenie regulacji odsetek maksymalnych, jak i zmiana ich wysokości nie może nie mieć wpływu na wysokość odsetek wymagalnych od daty wejścia w życie nowych regulacji, o ile nowa regulacja dotyczy tych odsetek. Nie należy zapominać, że roszczenie o odsetki uzyskuje swój byt samodzielny, niezależny od długu głównego.

Odsetki są wymagalne osobno za każdy dzień opóźnienia. W każdym kolejnym dniu następuje zdarzenie (poprzez zapłatę albo zaniechanie zapłaty), które ma wpływ na wysokość zobowiązania. Skoro odsetki powstają za każdy dzień opóźnienia, to ustalając stopę procentową odsetek za dany dzień należy mieć na uwadze stan prawny obowiązujący w dniu, za który odsetki naliczono.

Sąd Najwyższy w cytowanej powyżej uchwale jednoznacznie stwierdził, że zmiana stanu prawnego jest zdarzeniem, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdy spowodowała, że zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w części lub w całości wygasło albo nie może być egzekwowane. Taka sytuacja ma miejsce, gdy nowe regulacje prawne wyraźnie retroaktywnie odnoszą się do określonych zobowiązań stwierdzonych tytułami wykonawczymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1972 r., II CR 385/72, nie publ.) albo ingerują na przyszłość, tj. od dnia ich wejścia w życie, w stwierdzone takimi tytułami zobowiązania, w szczególności zobowiązania do świadczeń powtarzających się lub zobowiązania, których treścią są - działające na przyszłość - nakazy albo zakazy określonego zachowania się dłużnika. W takich przypadkach zmiana stanu prawnego kwalifikuje się jako zdarzenie, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Zasadniczym celem ustawy z 2005 r., była eliminacja z obrotu nadmiernych, lichwiarskich odsetek, grożących "pętlą zadłużenia". W rezultacie w stosunkach prawnych, które powstały przed dniem 20 lutego 2006 r., od tego dnia należały się odsetki nie wyższe niż odsetki maksymalne, wprowadzone ustawą z 2005 r., choćby strony zastrzegły odsetki wyższe. W kontekście powództwa opozycyjnego przedstawione uwagi prowadzą do wniosku, że wejście w życie ustawy z 2005 r. spowodowało, iż zobowiązania zapłaty odsetek za opóźnienie, które stwierdzone były tytułami wykonawczymi, w zakresie, w którym odsetki te przekraczały wysokość wprowadzonych ustawą z 2005 r. odsetek maksymalnych (art. 359 § 2¹ k.c.), wygasły i od tego dnia należały się tylko odsetki maksymalne (art. 359 § 2² k.c.).

W związku z tym wejście w życie ustawy z 2005 r. w tym zakresie stanowiło zdarzenie, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., mogące uzasadniać powództwo opozycyjne. (tak uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2018 r., w sprawie III CZP 107/17).

Aprobując powyższe stanowisko stwierdzić należy, że zarzut powoda odnoszący się do naruszenia art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. jest zasadny, gdyż zmiana normatywna wynikająca z ustawy z 2005 r., polega na tym, że ustawodawca z dniem 20 lutego 2006 r. ustanowił odsetki maksymalne w określonej wysokości (art. 359 § 2 k.c.) oraz postanowił, że przekroczenie ich progu w czynności prawnej sprawia, że należą się odsetki maksymalne (art. 359 § 2² k.c.).

Sąd uwzględnił powództwo w części zasadzającej odsetki umowne w sposób zgodny z powołanymi przepisami.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, bowiem wbrew twierdzeniom powoda nie jest ono przedawnione.

Zgodnie z art. 123. § 1. K.c Bieg przedawnienia przerywa się:

1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsiębiorczą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;

Jak wskazuje art. 124. § 1. K.c. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. § 2. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Strona pozwana wykazała, że bieg terminu przedawnienia został wielokrotnie przerwany składanymi wnioskami o wszczęcie egzekucji przeciwko M. G..

Postępowanie egzekucyjne prowadziło 3 Komorników, z L. Z. i K., w tym Komornik z K. dwukrotnie. Ostatnie postępowanie zakończyło się postanowieniem wydanym w sprawie (...) z 27 sierpnia 2018 roku, którym Komornik przy Sądzie Rejonowym w K. umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko M. G. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, a zatem od tej daty rozpoczął się bieg terminu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w wyroku, o kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej mając na względzie wartość przedmiotu sporu pierwotnie wskazana przez pozwanego / 40 754 zł / na podstawie . Rozporządzenia MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych- par 2) 5 , zgodnie z art. 100.k.p.c wskazującym, że Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania.